

[Justitsministeren]

Landsforening, at man gerne så nogle drøftelser om spørgsmålet, og det er vi naturligvis fuldstændig indstillet på, men her skal vi være opmærksomme på, at der er jo utrolig stor forskel på den måde, hvorpå kommunerne landet over fører parkeringspolitik, om jeg så må sige. Selv mellem København og Frederiksberg er der forskelle; København har parkometersystem, det har Frederiksberg, så vidt jeg ved, ikke. København vil gerne have et parkeringskorps til rådighed, Frederiksberg har, så vidt jeg har forstået, ikke umiddelbart tanker om at opbygge et sådant; det er muligt, man vil gøre det.

På samme måde vil man landet over være i den situation, at nogle kommuner vil være meget interesseret i at gå ind og føre en aktiv politik på dette område, mens andre kommuner siger, at de føler ikke – også under hensyntagen til kommunens størrelse – noget behov for at bygge en eller anden form for administration op i kommunal regi. Det vil sige, vi kan ikke bare på en eller anden måde koble politiet ud af en stor del af parkeringskontrollen landet over, uden at der foreligger nogle konkrete forhandlinger og nogle beslutninger, som tager dette problem op. Det er vores hensigt at drøfte problemet grundigt med kommunerne for at se på både det principielle og på andre aspekter.

Hr. Tom Behnke rejste privatiseringsspørgsmålet. Det har jeg, som hr. Tom Behnke også sagde, svaret skriftligt på flere gange. Vi mener ikke, dette er et område, hvor det vil være naturligt at privatisere.

Hvad angår selve fordelingen, er det tanken f.eks. i Københavns Kommune, at dér, hvor der enten parkeres i parkeringsbåse eller ved skiveparkering, er det kommunen, der tager sig af det, og dér går pengene i kommunekassen. Drejer det sig om ulovlige parkeringer andre steder, vil pengene gå i statskassen. Men der vil i forhold til det antal af bøder og afgifter, der pålægges, blive tale om et gebyr, som kommunen får.

Der kan være grund til i de kommende par år at følge hele systemet og den måde, hvorpå det fungerer, og det er som sagt også derfor, der er lagt op til en forsøgsordning.

Spørgsmålet om de økonomiske konsekvenser vil jeg meget gerne vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Selv om det skal gå hurtigt –

og jeg er glad for, at så mange giver udtryk for, at man gerne vil bidrage hertil – vil vi selvfølgelig kunne besvare de spørgsmål, udvalget måtte ønske at stille, så hurtigt som muligt.

Holger Graversen (S):

Tak for ministerens svar. Jeg synes dog ikke, det var uddybende.

Når ministeren henviser til, at det har taget lang tid, fordi der har været stor udredning og mange principielle ting, man skulle igennem, er det vel rigtigt nok. Men jeg kunne spørge ministeren, om det ikke er sådan, at det har været svært at leve op til de løfter, der blev givet i det forlig, eller spørge helt klart: Lå der ikke i løfterne til Københavns og Frederiksberg Kommuner, at de skulle overtage det hele eller så at sige det hele?

Ministeren henviser også til kommunernes forskellighed, og at det derfor ville være svært at overføre ordningen i videre omfang. Gør det noget, om sådanne ting fungerer lidt forskelligt fra den ene kommune, den ene by til den anden? Det mener jeg ikke det gør. Det er klart, at politiet skrider ind, hvis færdselsloven bliver overtrådt, hvis en bil holder på tværs eller uden for båse osv. Den side af det skulle politiet selvfølgelig beholde, men alt andet mener jeg i princippet godt kunne overføres til kommunerne.

Så efterlyste jeg de andre ordføreres holdning til sagen. Jeg vil gerne igen spørge, om ikke man er enig med os i, at i princippet bør der være tale om en hel udlægning og i og for sig til alle de kommuner, der ønsker det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil også gerne følge lidt op på nogle af de spørgsmål, jeg stillede ministeren, bl.a. det, som ministeren slet ikke nåede at få svaret på. Det er muligt, at det var, fordi ministeren var lidt optaget på det tidspunkt i min ordførertale, men mit spørgsmål lød: Spørgsmålet er nu, om der herefter er nogen begrænsning i kommunernes adgang til at lægge opgaven videre ud til et privat firma.

Det var mit konkrete spørgsmål, og jeg understregede, at det er afgørende for, hvorledes vores stillingtagen bliver.

(Kort bemærkning).